

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/158/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114226545
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1114226545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Majerského, v spore žalobcu: J. L., X.. XX.X.XXXX, P. XX, X., zastúpenému advokátom JUDr. Vladimírom Haládkom, Clementisove Sady 1616, Galanta, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 20C/171/2014-121, zo dňa 30.1.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol; žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenu súdu 25.9.2014 sa žalobca domáhal náhrady škody na zdraví, ktorú utrpel v dôsledku dopravnej nehody ku ktorej došlo 19.5.2012 a to v sume 109.098 eur s príslušenstvom titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, v sume 54.549 eura titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a v sume 462,24 eura spolu s príslušenstvom titulom náhrady nákladov spojených s liečením na tom skutkovom základe, že dňa 19.5.2012 došlo v meste Nitra na križovatke ulíc Š. - J. k dopravnej nehode, pri ktorej žalobca ako vodič motocykla P., EČV: X., utrpel ťažké poškodenie zdravia s trvalými a nezvratnými následkami. K dopravnej nehode došlo tým spôsobom, že vodič motorového vozidla Renault Clio, ECV: X. XXX O., E. R., bytom G. X/X, X., pri odbočovaní smerom doľava na ulicu J. nedal prednosť oproti idúcemu motocyklu, ktorý viedol žalobca. Motorové vozidlo Renault Clio malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou. Žalobca ako 32-ročný utrpel závažné poškodenie zdravia a to závažnú polytraumu - tržnú ranu krku, pomliaždenie pľúc, zlomeninu krčného stavca, zlomeninu kľúčnej kosti a lopatky vpravo s ťažkým poranením nervov hornej končatiny, ťažké poranenie nervov pravej hornej končatiny, zlomeninu predlaktia ľavej hornej končatiny, ťažké poranenie oboch očí a ďalšie; utrpel aj viaceré poranenia v genitálnej oblasti a to mnohonásobné a trieštivé zlomeniny panvových kostí, hlboké tržnozmliaždené rany konečníka, hrádze, mieška a semenníkov. Žalobca utrpel aj závažné poranenia hlavy, subarachnoidálne krvácanie a došlo k rozvoju opuchu mozgu. Po úraze bol udržiavaný v umelom spánku a opakovane operovaný. Podrobil sa operácii lebky za účelom zavedenia vnútrolebečného snímača, operácii panvy za účelom repozície panvových kostí, operácii hrubého čreva za účelom vývodu čreva cez brušnú dutinu. Žalobca sa tiež podrobil dvojmesačnej rehabilitačnej liečbe v Národnom rehabilitačnom centre v F.. Primárna hospitalizácia žalobcu trvala mesiac a následne bol opakovane hospitalizovaný v súvislosti s ostatnými operačnými zákrokmi. Žalobca v najproduktívnejšej etape života utrpel trvalé telesné následky ako poruchu nervového zásobenia pravej hornej končatiny s jej úplným ochrnutím na úrovni straty hornej

končatiny, mnohopočetné jazvy, poruchy schopnosti udržať stolicu, ťažké zrakové poruchy, obmedzenie pohyblivosti mnohých kĺbov a ďalšie. Žalobca si listom zo dňa 14.7.2014 uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 109.908 eur za 6.620 bodov a náhradu nákladov spojených s liečením. Výška bodov vyplýva zo znaleckého posudku č. 59/2014 zo dňa 7.7.2014, vypracovaného MUDr. Stanislavom Kolárom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatri a sexuológia, ktorý stanovil bodovú hodnotu sťaženia spoločenského uplatnenia na 1.800 bodov a z lekárskeho posudku MUDr. Šimona Kónyu zo dňa 20.1.2014, ktorý stanovil bodovú hodnotu sťaženia spoločenského uplatnenia na 4.820 bodov. Žalovaná uplatnený nárok neuhradila. Svoje stanovisko odôvodnila tým, že neboli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia a nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci zavinenia dopravnej nehody.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie skonštatoval, že škoda na zdraví vznikla žalobcovi v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.5.2012. Ozrejmil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka upravuje subjekt tejto zodpovednosti, pričom podľa odseku 1 je tento subjekt určený bez ohľadu na to, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem prevádzateľ (prevádzkovateľ) dopravného prostriedku. Tento pojem je širší ako pojem vlastník (hoci spravidla bude s pojmom vlastník totožný), pretože okrem vlastníka zahŕňa aj inú osobu, ktorá je na základe iného než vlastníckeho práva oprávnená na trvalú prevádzku motorového vozidla (napr. štátny orgán, ktorý má právo hospodárenia s motorovým vozidlom). Nositeľom tejto zodpovednosti v prejedávanej veci je E. R., vodič vozidla Renault Clio, EČV: X. (nositeľom rovnakého druhu zodpovednosti je aj žalobca ako vodič motocykla Honda CBR 1000 RR EČV: X.). S poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. si žalobca nárok uplatňuje u poisťovateľa zodpovedného subjektu. Tieto okolnosti v konaní ani neboli sporné.

3. Súd prvej inštancie ďalej vychádzal z toho, že zodpovednosti podľa § 427 Občianskeho zákonníka sa nemožno zbaviť okrem prípadu, ak sa preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať, alebo ak prevádzateľ preukáže, že škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 Občianskeho zákonníka).

4. Prevádzkovateľ sa môže zbaviť zodpovednosti aj v prípade, ak je škoda spôsobená zavinením poškodeného. Zavinenie poškodeného Občiansky zákonník v ustanovení § 427 Občianskeho zákonníka a nasl. neupravuje výslovne ako osobitný liberačný dôvod. Treba však vychádzať z toho, že ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje zavinenie poškodeného, sa musí so zreteľom na svoju všeobecnú povahu uplatniť aj v tomto osobitnom prípade zodpovednosti. Už z toho vyplýva, že ho treba použiť tak v prípadoch všeobecnej zodpovednosti za spôsobenú škodu založených na princípe predpokladaného zavinenia (§ 420 Občianskeho zákonníka), ako aj v prípadoch osobitnej zodpovednosti vrátane zodpovednosti za škodu spôsobenú dopravnými prostriedkami, a to bez zreteľa na to, či škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú alebo nemajú pôvod v prevádzke. Aj v dôvodovej správe k ustanoveniu § 441 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že úprava následkov zavinenia poškodeného sa vzťahuje tak na prípady, keď škodca zodpovedá za vzniknutú škodu, pretože ju zaviniť (§ 420), ako aj na prípady, keď ide o zodpovednosť bez zavinenia (§ 427 a § 428). Výslovne sa ustanovuje, že sám poškodený znáša škodu, ktorú zaviniť výlučne sám.

5. Dôvodil, že výlučné zavinenie poškodeného môže síce viesť k úplnému zbaveniu sa zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v tom prípade, keď škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (§ 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka treba v tomto smere odlišovať od ustanovenia § 428 Občianskeho zákonníka, pretože v ustanovení § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uvádza škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, zatiaľ čo v ustanovení § 428 Občianskeho zákonníka sa uvádza škoda spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke; tento pojem je celkom iný a má na zreteli okolnosti, ktoré sú v príčinnej súvislosti so škodou (pozri rozhodnutie uverejnené pod č. 80/1970 Zbierky súdnych rozhodnutí).

6. Po oboznámení sa so znaleckými posudkami a ostatnými listinnými dôkazmi vo vzťahu k priebehu dopravnej nehody sa súd prvej inštancie stotožnil so závermi trestného konania (pozri odsek 15), že vzniknutú škodu žalobca ako poškodený zaviniť sám. Závery záznamu dopravnej nehody nepredstavujú relevantný záver o zavinení dopravnej nehody, ani neobsahujú bližšie informácie o priebehu nehodového deja. Tento podrobne analyzovali znalci v odbore cestná doprava. Bol názoru, že z technického hľadiska medzi podstatnými zisteniami v oboch posudkoch nie je podstatný rozdiel. V oboch je konštatované výrazné prekročenie rýchlosti zo strany žalobcu; v oboch je konštatované, že účastníci dopravnej nehody mali na seba výhľad. Najnižšia rýchlosť, pri ktorej by motocykel dokázal zastať pred miestom zrážky pri zistenom nehodovom dejí bol stanovený na 61,50 km/h. Podstatný rozdiel je ale v interpretácii nehodového deja (z technického hľadiska), keď za príčinu nehody označili nesprávnu techniku jazdy jedného, pričom druhý vodič už nemal možnosť nehode zabrániť. Súd prvej inštancie považoval za potrebné poukázať na to, že znalecký posudok Ing. Borloka sa bližšie nezoberá otázkou prednosti v jazde (z hľadiska technického), ale berie povinnosť vodiča Renault dať prednosť v jazde ako danú. V podstate aj obaja znalci zhodne uvádzajú, že k nehode mohlo dôjsť len popísaným dejom, pri inom priebehu nehodového deja by s najväčšou pravdepodobnosťou k nehode nedošlo. Pokiaľ žalobca tvrdí, že povinnosť vodiča R. dať prednosť v jazde je dôležitejšou povinnosťou, súd prvej inštancie uviedol, že s týmto tvrdením žalobcu sa v zásade možno stotožniť a toto tvrdenie má oporu v judikatúre aj v zákone o cestnej premávke (§ 137 ods. 2 písm. h) zákona č. 8/2009 Z.z.), súčasne však poukázal na to, že vzhľadom na prejedávanú vec, možno podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. za závažné porušenie pravidiel cestnej premávky považovať každé ich porušenie, ktoré viedlo k dopravnej nehode. Podstatné je, že na rozdiel od povinnosti neprekračovať povolenú rýchlosť, ktorá je aj objektívne merateľná a zistiteľná, povinnosť dať prednosť v jazde vyplýva z okolností cestnej premávky. Porušenie povinnosti dať prednosť v jazde z technického hľadiska, konštatovaná znalcami a žalobcom, vychádzala v podstate len zo skutočnosti, že k nehode došlo. Znalec Ing. Jozef Veverka sa podrobne venoval možnému nehodovému dejí vzhľadom na rýchlosť motocykla a dospel k záveru, že až do rýchlosti motocykla 71 až 79 km/h, by k nehode nedošlo a do rýchlosti 69 až 77 km/h, by vodič vozidla Renault prednosť motocyklu z technického hľadiska dal. Vzhľadom na rýchlostný limit 50 km/h ide o výrazné prekročenie rýchlosti, ku ktorému by muselo dôjsť, aby z technického hľadiska nedošlo k splneniu tejto povinnosti. Žalobca šiel minimálne rýchlosťou 89,9 km/h, teda takmer dvojnásobnou povolenou rýchlosťou, pričom obiehal pred ním idúce vozidlá, ktorým vodič R. prednosť dal (žiaden záver nesvedčí o opaku). Povinnosť vodiča nespočíva len v tom, aby neprekračoval povolenú rýchlosť, ale aby túto aj prispôbil situácii v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., teda aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Obaja znalci konštatovali, že účastníci nehody boli od seba na dohľad. Zároveň uviedli, že účastníci nehody pre seba nepredstavovali prekážku z technického hľadiska náhlu. Súd prvej inštancie mal preto za to, že vzhľadom na závery znalcov, k porušeniu právnej povinnosti dať prednosť v jazde vodiča vozidla Renault neprišlo. Ak aj z technického hľadiska mohol spôsob jazdy vykazovať znaky toho porušenia, k tomuto došlo len a výlučne v dôsledku výrazného prekročenia povolenej rýchlosti zo strany žalobcu (takmer o 100 %), pričom, pokiaľ by aj došlo k prekročeniu rýchlostného limitu o 50 % (teda približne na 75 km/h) k nehode by nedošlo (ani k porušeniu povinnosti dať prednosť v jazde). Vodič vozidla Renault nemal dôvod vzhľadom na situáciu v doprave dávať prednosť žalobcovi, keď začal odbočovací manéver (posudok Ing. Jozefa Veverku). Obaja znalci tiež konštatovali, že v prípade dodržania rýchlostného limitu žalobcom by k nehode neprišlo. V súvislosti so závermi Ing. Borloka, ktorý prekročenie rýchlosti zo strany žalobcu vyhodnotil ako technickú príčinu nehody v tom smere, že vzhľadom na jeho rýchlosť už nebolo možné zabrániť nehode, súd prvej inštancie poukázal aj na povinnosť podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z..

7. Na uvedenom základe súd prvej inštancie dospel k rovnakému právnenému záveru ako súd v trestnom konaní, a síce, že škoda bola zavinená výlučne porušením právnej povinnosti poškodeného (§ 441 Občianskeho zákonníka), ktorý prekročil rýchlosť veľmi výrazne (o čom na rozdiel od ostatných účastníkov musel mať okamžitú vedomosť), pričom sa nachádzal v obci a viedol spolujazdca. Až v dôsledku intenzity porušenia právnej povinnosti žalobcu bolo vôbec možné uvažovať o porušení povinností vodiča Renault dať prednosť v jazde. Na uvedenom základe preto súd prvej inštancie v zmysle § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., § 420 ods. 1, ods. 2, § 427 ods. 1, § 428, § 431, § 441 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 2 ods. 2 písm. b), § 16 ods. 1, ods. 4, ods. 5, § 19 ods. 4, § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) zákona č. 8/2009 Z.z. žalobu zamietol.

8. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie celej žalovanej sumy alternatívne napadnutý rozsudok

zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že napadnutý rozsudok vo svojom odôvodnení uvádza, že v trestnom konaní proti vodičovi E. R. nebolo vydané rozhodnutie, ktoré by určilo osobu zodpovednú za vznik predmetnej dopravnej nehody a preto v konaní bolo potrebné ako prvoradú vyriešiť otázku zodpovednosti z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky Renault Clio, poisteného u žalovaného. Otázku príčiny dopravnej nehody, ako otázku odbornú, posudzoval súd na základe znaleckého dokazovania vykonaného v trestnom konaní (znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Veverku), teda z pripojeného vyšetrovacieho spisu. Podľa tohto posudku z technického hľadiska je príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody rýchlosť jazdy motocykla, vodič vozidla značky Renault nemal možnosť nehode zabrániť a odbočovaním vľavo nevytvoril oproti idúcemu motocyklistovi z technického hľadiska náhlu prekážku. Oponoval, že tento znalecký posudok ani nie je založený ako dôkaz v spise, ale nachádza sa iba v pripojenom spise z trestného konania.

9. Považoval za preukázané a nepochybné, že žalobca nebol uznaný vinným zo spáchania dopravnej nehody, nebola určená jeho vina, z právneho hľadiska ani jeden z účastníkov dopravnej nehody nebol určený za vinného, obaja sú nevinní. Dopravná nehoda mala škodový následok, a to najmä na žalobcovi, vznikla mu škoda na zdraví a bolo preukázané, že obaja účastníci dopravnej nehody porušili svoje povinnosti. E. R. tým, že nedal prednosť oproti idúcemu motocyklu žalobcu a žalobca tým, že možno prekročil povolenú rýchlosť - konštatuje to znalecký posudok vykonaný v trestnom konaní. Bol názoru, že dôležitejšiu povinnosť porušil vodič E. R., lebo povinnosť dať prednosť oproti idúcemu vozidlu je nadradená povinnosti dodržiavať predpísanú rýchlosť, preto za škodu zodpovedá poistenec žalovaného E. R..

10. Poukázal na záznam z dopravnej nehody zo dňa 19.5.2012, v ktorom dopravní policajti, ktorí boli reálne na mieste nehody v čase krátko po nehode, označili za osobu zodpovednú za dopravnú nehodu E. R., ako aj výpoveď svedka E. G. - spolujazdca žalobcu na motocykli, že do cesty im vybehlo červené auto a vodič tohto vozidla E. R. sa mu pri návšteve v nemocnici ospravedlnil s tým, že asi si ich nevšimol. Zdôraznil, že technická príčina vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla značky Renault po vozovke, ktorá spočívala v tom, že vodič tohto vozidla odbočoval doľava a nijako nereagoval na skutočnosť, že v tom čase v protismere jazdí motocykel značky Honda (žalobca), pričom mal naň dostatočný výhľad počas celého predzrážkového deja, t.j. mohol umožniť prejazd motocyklu zastavením, resp. spomalením. Uviedol, že technická príčina dopravnej nehody bola vyhodnotená na základe predpokladu, že motocykel značky Honda mal prednosť vjazde pred vozidlom značky Renault, ktoré odbočovalo doľava, teda vodič vozidla mal umožniť motocyklu bezpečný prejazd križovatkou.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len "C.s.p."), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

12. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.) a v podrobnostiach poukazuje na vyčerpávajúce skutkové a právne zdôvodnenie rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie zoširoka vysporiadal so všetkými aspektmi prejednávaného prípadu; dostatočne rozviedol rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania, uviedol stanoviská procesných strán k prejednáwanej veci, ako aj výsledky vykonaného dokazovania s tým, že citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré adekvátne vysvetlil.

13. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nevyrovnal už súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, odvolaciemu súdu sa preto javí úloha vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 C.s.p.) ako

kontraproduktívna a neúčelná, keďže žalobcom prezentované "podstatné tvrdenia" v odvolaní boli vo všetkých súvislostiach zodpovedané v dôkladnej a presvedčivej argumentácii súdu prvej inštancie.

14. Posúdenie veci odvolacím súdom sa tak odráža v jasnom a zrozumiteľnom zodpovedaní všetkých právnych a skutkovo relevantných otázok v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na uvedenom základe, neboli z povahy veci právne irelevantné odvolacie námietky žalobcu spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

15. Na margo námietky žalobcu, že otázku príčiny dopravnej nehody ako otázku odbornú posudzoval súd prvej inštancie na základe znaleckého dokazovania vykonaného v trestnom konaní (znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Veverku), teda z pripojeného vyšetrovacieho spisu, ktorý nie je založený v spise, odvolací súd uvádza, že predmetný znalecký posudok je súčasťou spisu a tento spolu s ďalšími listinnými dôkazmi (znalecký posudok Ing. Jána Brloka, lekárske správy z roku 2018 týkajúce sa žalobcu (ordinácia pre kolorek. chirurgiu Doc. MUDr. Jozef Korček PhD., amb. fyziat.- rehab. MUDr. Jana Pleidelová, urologická ambulancia MUDr. Milan Chalachan, oftalmológia MUDr. Matej Tohol, traumatológia MUDr. Kónya Šimon) doložil súdu samotný žalobca podaním zo dňa 21.11.2018, doručeným súdu 21.11.2018.

16. Pre doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, v záujme zdôraznenia správnosti záverov prijatých súdom prvej inštancie a v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd uvádza, že v prípade stretu prevádzok dvoch prevádzateľov, ide o vyporiadanie medzi nimi podľa § 431 Občianskeho zákonníka; rozhodná pri vzájomnom vyporiadaní je účasť, ktorú mali na spôsobení (zapríčinení) vzniknutej škody. Vyporiadanie závislé na tejto účasti predpokladá zhodnotenie všetkých skutkových okolností konkrétneho stretu prevádzky, najmä však tých, ktoré boli hlavnými príčinami vzniknutej škody. Objektívnu mieru účasti na vzniknutej škode vyjadruje aj prípadné zavinené konanie alebo opomenutie jedného z prevádzateľov, pokiaľ ním bola založená príčinná súvislosť vedúca ku vzniku škody (R 3/1984). Ak však ide o také okolnosti alebo také konanie alebo opomenutie, s ktorými škodlivý následok nebol v príčinnej súvislosti, nie je splnený zákonný predpoklad účasti na vzniknutej škode a nevzniká ani zodpovednosť, ani dôvod k vyporiadaniu (R 64/1972).

17. V súdnej veci dopravná nehoda spočívala v strete dvoch vozidiel na križovatke, kde motocykel vedený žalobcom mal prednosť v jazde pred motorovým vozidlom poistenca žalovanej, ktoré odbočovalo doľava. Možno súhlasiť so žalobcom, že vo všeobecnosti platí, že za takýto stret je zásadne zodpovedný vodič, ktorý má povinnosť dať prednosť v jazde protiídúcemu vozidlu, čo vyplýva z toho, že porušenie tejto povinnosti samo osebe vedie k celkom bezprostrednému a reálnemu nebezpečenstvu stretu vozidiel, pretože sa vždy týka situácie, v ktorej ide o vzťah najmenej dvoch vozidiel s pretínajúcim sa smerom jazdy. Len samotná okolnosť, že vodič, ktorý má prednosť v jazde ide rýchlou presahujúcou stanovený limit, preto v zásade nič nemení na povinnosti vodiča odbočujúceho doľava dať prednosť v jazde; prekročenie dovolenej rýchlosti môže mať potom význam z hľadiska miery následku vzniknutého zo stretu.

18. Od uvedenej zásady však existuje odchýlka. Tá predstavuje situáciu, kedy práve rýchlosť oproti idúceho vozidla znemožní vozidlu odbočujúceho doľava splnenie povinnosti dať prednosť v jazde a len v dôsledku vysokej rýchlosti vozidla idúceho po hlavnej ceste, vodič odbočujúci doľava i pri snahe dať prednosť v jazde, objektívne nemôže bezpečne previesť jazdný manéver spočívajúci v prejazde križovatky. Typickým rysom takejto situácie je, že vodič, ktorý je inak povinný dať prednosť v jazde, len v dôsledku vysokej rýchlosti jazdy vozidla, ktorému má dať prednosť, má možnosť reagovať na prichádzajúce vozidlo až v okamihu, kedy už nie je reálne, aby splnil svoju povinnosť dať prednosť v jazde.

19. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vodič vozidla Renault nemal dôvod vzhľadom na situáciu v doprave dávať prednosť v jazde žalobcovi, keď začal odbočovací manéver. Vodič R. mal možnosť vidieť motocyklistu 6,2 sekundy pred stretom, avšak v tom čase bol motocyklista za vozidlami jazdiacimi pred ním. V tomto okamihu vodič R. nemohol ani predpokladať, že po začatí odbočovania začne motocyklista zrýchľovať a predbiehať pred ním idúce vozidlá a ani pri najlepšej viere nemohol predvídať, že žalobca poruší pravidlá cestnej premávky o maximálnej povolenej rýchlosti až na toľko, že sa v rýchlosti 89,9 km/h. dostane pred tieto vozidlá, a dostane sa tak do polohy, kedy už pre vodiča R. začal predstavovať bezprostredné nebezpečenstvo. Vodič R. toto nebezpečenstvo mohol rozpoznať až v čase 1,7 sekundy pred stretom, kedy pri pohybe oboch vozidiel (v tom čase sa vozidlo Renault nachádzalo krížom cez ľavý

jazdný pruh) už nemal možnosť stretu zabrániť. Vodič motocykla (žalobca) tak svojou rýchlou jazdou 89,9 km/h, prekračujúcou takmer o 100 % povolenú rýchlosť, pri ktorej súčasne obiehal pred ním idúce vozidlá, ktorým vodič R. prednosť dal (žiadene záver nesvedčí o opaku), znemožnil vodičovi R. splniť si povinnosť dať prednosť v jazde, čo vylučuje zodpovednosť vodiča vozidla Renault na spôsobení (zapríčinení) škody, ktorá vznikla žalobcovi.

20. Bez právnej relevancie je názor žalobcu, že podľa záznamu z dopravnej nehody zo dňa 19.5.2012 bol označený za osobu zodpovednú za dopravnú nehodu E. R., nakoľko ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie, závery záznamu dopravnej nehody nepredstavujú rozhodujúci záver o zavinení dopravnej nehody, ani neobsahujú bližšie informácie o priebehu nehodového deja; tento podrobne analyzovali až znalci v znaleckých posudkoch.

21. Na uvedenom základe s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zamietnutiu žaloby, neboli žalobcom uvádzané tvrdenia v odvolaní ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli priviesť priaznivejšie rozhodnutie v prospech žalobcu. Odvolací súd tak neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, na ktoré žalobca poukazoval vo svojom odvolaní a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).